

The English version of this Decision immediately follows.

ועדת ערר - המרכז הבינתחומי הרצליה

בפני :

ד"ר הלל סומר - יו"ר
פרופ' אורית טיקוצינסקי
מר ירדן בן יוסף

ערעור על החלטת הממונה על המשמעת
עו"ד שלי מלכה מיום 30 בספטמבר 2013
בתיק משמעת 28/2013
בעניינו של סטודנט פלוני

בשם המערער :

גב' גל פרנקל

בשם הקובלת :

גב' אורלי שקד

החלטה

הדיון בפני הממונה על המשמעת והחלטתו

1. הסטודנט המערער הורשע על ידי הממונה על המשמעת בגין מעשה הונאה בבחינה, עבירות על פי סעיפים (1)2, (3)2, (5)2, (6)2, (12)2 לתקנון המשמעת.
2. המערער הואשם בכך שבעת היותו סטודנט בתום השנה הראשונה ללימודיו ביצע עבירות לפי סעיפים : (1)2, (3)2, (5)2, (6)2, (12)2 ו-(18)2 לתקנון המשמעת בכך שבמהלך בחינה בקורס אקדמי נמצא בקובץ החקיקה של הסטודנט רישומים וכיתובים רבים, בעוד לסטודנטים בבחינה ניתנה האפשרות להכניס קבצי חקיקה בלבד ללא כל כיתוב ו/או רישום כלשהו.
3. בעת הבחינה נלקח קובץ החקיקה ובו הרישומים מהסטודנט אולם בסופו של המבחן, הקובץ הוחזר לו בידי המשגיחה. הממונה העיר על כך כי המשגיחים לא השכילו לשמור אצלם את קובץ החקיקה של הסטודנט או למצער, צילמו עותק מהקטעים הרלוונטיים אשר הופיעו בקובץ החקיקה.
4. בהליכים המקדמיים לפני הדיון אצל הממונה על המשמעת טען הסטודנט כי איבד את קובץ החקיקה (שכאמור הוחזר לו). ואולם, במהלך הדיון אצל הממונה על המשמעת, הסטודנט הגיע עם קובץ חקיקה וטען כי זהו קובץ החקיקה שהיה ברשותו בעת הבחינה. כפי שציין הממונה על המשמעת, בקובץ החקיקה שהוצג היה מספר מאוד מצומצם של כיתובים (כמה שורות בודדות אשר נכתבו בתפזורת על פני 3-4 עמודים לכל היותר). רוב הכיתובים בקובץ שהוצג לא היו קשורים לקורס.
5. לאחר ששמע את עדויות הסטודנט, המשגיחה ומתרגל הקורס שהיה מעורב באירוע בזמן אמיתי, קבע הממונה על המשמעת כדלקמן :

"במהלך הדיונים, הקשבתי קשב רב לגרסאות הצדדים ואף הזדמן לי לחקור את העדים. לאחר כל זאת, יכול לומר באופן שהוא למעלה מספק סביר, כי מבין הגרסאות העומדות על הפרק, הנני מבכר את גרסתם של המשגיחה והמתרגל על פני גרסתו של הסטודנט הנילון. גרסתם של השניים- קרי המשגיחה והמתרגלת- לפיה ראו במו עיניהם במהלך הבחינה כי הסטודנט החזיק חומר אסור - נמצאה אמינה בעיניי. . . . השתכנעתי, למעלה מספק סביר, כי בקובץ החקיקה שהיה באמתחתו בעת הבחינה אכן היו כיתובים ורישומים לרוב, כפי שהעידו המשגיחה והמתרגל דבר שהוא בבחינת "החזקת חומר אסור" בבחינה כמפורט בסעיף 3 לתקנון."

אשר על כן, הרשיע הממונה על המשמעת את הסטודנט והטיל עליו את העונשים הבאים:

- א. הרחקה בפועל מלימודים למשך סמסטר אחד.
- ב. פסילת הקורס.
- ג. הרחקה מלימודים לסמסטר אחד על תנאי. התנאי יעמוד בתוקף במשך שנתיים.

הערעור

6. הסטודנט ערער הן על עצם ההרשעה, והן על חומרת העונש.
7. לגבי ההרשעה, התמקדה טענתו של הסטודנט בכך שהמשגיחה לא נהגה לפי הנהלים בכך שלא צילמה או החרימה את הספר שהוכנס לבחינה. לטענתו, בכך גרמה המשגיחה לנזק ראייתי, שכן לו הייתה מצלמת את החומר הפסול, היה מתגלה כי אכן הספר שהוצג בידי הסטודנט בפני הממונה על המשמעת הוא הספר שנכנס עימו לבחינה. הסטודנט הצביע על מה שהוא ראה כ"אי הלימה" בדברי המשגיחה, ועל "אי-ביטחון" בדבריו של המתרגל בקורס, וביקש לאור זאת להעדיף את גרסתו.
8. ביחס לחומרת העונש, ציין הסטודנט קשיי התאקלמות שהיו לו, לדבריו, בשנתו הראשונה ללימודים, קשיים אשר לא נפרטס על מנת שלא לפגוע בפרטיותו. לטענתו, קשיים אלו היו חמורים מאשר חשב והיה צריך להתאמץ ולהשקיע באופן משמעותי מאחרים בכדי ללמוד. הסטודנט ציין גם נסיבות משפחתיות, כלכליות ותעסוקתיות הגורמות לקשיים בלימודיו, כמו גם בעיות בריאות.

היקף ההתערבות של ועדת הערר

9. כפי שנאמר בהחלטות רבות של ועדות ערר בעבר:
- א. ככלל, על ועדת הערר לגלות איפוק בהתערבות בהחלטות הממונה. כך נובע בעיקר מהעובדה כי הממונה הוא שהופקד על "נושאי המשמעת" (סעיף 1 לתקנון המשמעת) ובידו הסמכות הקהילתית לקביעת מדיניות המשמעת במרכז הבינתחומי ואכיפתה. כממונה על "נושאי המשמעת" נחשף הממונה באופן בלתי אמצעי לעובדותיו של כל מקרה (ולעניין זה נתונה לו כמובן הסמכות לחקור את הנילוונים והעדים בדיון שלפניו), מגמות ותלונות בתחום המשמעת במרכז הבינתחומי, בקשות לאכיפת משמעת (כגון מצד אגודת הסטודנטים) ומתפקידו לבצר ולאכוף דפוסי משמעת בהתאם למדיניות המשמעת של המרכז הבינתחומי כפי שהוא רואה לנכון להפעילה במסגרת תפקידו. כך, אם מטרתו

של המרכז הבינתחומי כקהילה אקדמית, חברתית ואנושית לקדם ערכי התנהגות ומשמעת מסוימים מתפקידו של הממונה לאכוף זאת ואל לנו לקעקע מעמדו זה של הממונה בהמירנו את שקול דעתו בשיקול דעתנו. כך עולה מהגיונם של דברים וכך עולה מהעובדה כי ועדת הערר אינה ממונה-על על המשמעת ומסמכותה של הועדה להתערב אך במספר מצומצם של החלטות הממונה היינו, החלטות ההרחקה בפועל מהמרכז הבינתחומי וגם זאת רק אם הסטודנט בחר בכך.

ב. עם זאת, אין כל ספק כי בתפקידו המעין-שיפוטי של הממונה על המשמעת כמכריע בזכויותיהם של סטודנטים עליו לנהוג בהליך הוגן וצודק (כהעדר משוא פנים, אי שרירות, הקפדה עם כללי הצדק הטבעי, פעילות בסמכות ובסבירות) והיבטים אלו יבוקרו גם יבוקרו ע"י ועדת הערר. בנוסף, בשל הרכבה הרחב יותר של ועדת הערר והתייחסותה אך לעונשי ההרחקה בפועל אשר הינם קשים במיוחד, תפתח עצמה הועדה לדיון עד כמה ניתן להתחשב בנסיבותיו/ה האישיות הסטודנט/ית המערער/ת תוך איזון עדין עם יעדיו ודמותו של המרכז הבינתחומי, מטרתו של ההליך המשמעתי במרכז הבינתחומי ומעמדו הקהילתי של הממונה על המשמעת כגורם הישיר האמון על ענייני המשמעת.

ג. עוד נעיר כי על פי ההלכה המושרשת בדין הישראלי, ולא רק בו, נדיר הוא המקרה שבו ערכאת ערעור מתערבת בממצאים עובדתיים שנקבעו באופן מלא בידי הערכאה הראשונה ששמעה את העדים. התערבות בנושא מהימנות העדים או בעניין קביעות עובדתיות אחרות, נעשית רק במקרים חריגים.

הדיון בפני ועדת הערר וההחלטה

10. במסגרת הדיון בפנינו נשמעו טיעוני הסטודנט שהושמעו בצורה סדורה בידי נציגת האגודה גל פרנקל והסטודנט הוסיף את שביקש להוסיף.

11. באשר לטיעון לגבי ההרשעה, לא מצאנו עילה להתערב בהחלטתו של הממונה על המשמעת, שהוא זה ששמע את שלושת העדים, וקבע באופן נחרץ, ומעבר לכל ספק סביר, כי הוא מעדיף את העדויות של המשגיחה ושל המתרגל על פני עדותו של הסטודנט. כאמור, הכלל בעניין זה הוא של אי התערבות, ולא מצאנו כי התקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות סטיה מכלל זה.

12. שקלנו גם את הטענה בדבר המשקל שיש ליתן לאי שמירת הספר (או צילומו) בידי המשגיחה. בראשית הדברים נצטרף גם אנו לביקורת שהושמעה בעניין זה בידי הממונה על המשמעת. קיימת חשיבות בכך שהנהלים יישמרו באופן קפדני גם בידי עובדי המרכז. במקרה זה הנהלים לא נשמרו היטב, ורשמנו בפנינו את הודעת הקובלת כי הנהלים רוענו היטב למדור בחינות.

13. ואולם, אין בהפרת הנוהל במקרה זה כדי להושיע את הסטודנט מליתן את הדין על העבירה שאותה עבר. לא נטען, ואין כל סיבה לחשוב, כי הפרת הנוהל במקרה זה היתה בזדון או מתוך מגמה לפגוע בסטודנט. המדובר בטעות, ולכל היותר ברשלנות (שנסיבותיה הוסברו בידי המשגיחה). בנסיבות אלו, יש להעדיף את התוצאה המשמעתית הנכונה בהתאם לעדויות הקיימות, ובלבד שהן נמצאות מספיקות לצורך הרשעה, על פני מתן פרס למי שעבר עבירה משמעותית רק בשל טעות של עובדת המרכז. הממונה על המשמעת בחר לבסס את הכרעתו על עדויותיהם בפניו של המתרגל ושל המשגיחה, שמהן השתכנע מעל לספק סביר. לא מצאנו סיבה להתערב בהחלטה זו.

14. באשר לחומרת העונש :

בפסק הדין של הממונה על המשמעת אין פירוט באשר לנסיבותיו האישיות של הסטודנט. עם זאת, משמעות החלטתו של הממונה על המשמעת לגבי מהימנות העדים ביחס לקובץ החקיקה שהוצג בהליך שבפניו ובפרט הקביעה שהספר שהסטודנט הציג אינו אותו ספר שהיה בידיו בעת הבחינה, צריכה היתה להיות כפולה : ראשית, לאפשר הרשעתו בעבירה שבה הורשע; ושנית, להביא לאישום נוסף, או למיצער להחמרה בעונש, בשל הצגת הגרסה שאינה מתקבלת כאמיתית ביחס לקובץ החקיקה. הממונה נמנע מלעסוק באישום הפוטנציאלי השני הן כעבירה נפרדת והן כעילה להחמרה בעונש, ובכך הקל עם הסטודנט.

15. מכל מקום, ולאור האמור לעיל, לא מצאנו את העונש חריג במידה המחייבת התערבות של ועדת הערר בעונש ואנו מותירים אותו על כנו.

הערר נדחה.

ניתן היום, יום חמישי, י"ח בכסלו תשע"ד, 21 בנובמבר 2013.

מר ירדן בן יוסף

ד"ר הלל סומר, יו"ר

פרופ' אורית טיקוצינסקי

Appeals Committee – The Interdisciplinary Center

Before: Dr. Hillel Sommer – Chairman
Prof. Orit Tykocinski
Mr. Yarden Ben Yosef

Appeal against the Decision of the Disciplinary Officer
Adv. Shelly Malka given on September 30, 2013
in the Disciplinary File 28/2013

On Behalf of
The Appellant: Ms. Gal Frenkel

On Behalf of
The Complainant: Ms. Orly Shaked

Decision

The Hearing before the Disciplinary Officer and His Decision

1. The Disciplinary Officer convicted the Student Appellant of copying on a seminar paper, offenses under sections 2(a), 2(d), 2(e), 2(f) and 2(l) of the Disciplinary Regulations.
2. The Appellant, while a student at the end of his first year of studies was accused under sections 2(a), 2(c), 2(e), 2(f), 2(l) and 2(r) of the Disciplinary Regulations of having a collection of laws with many listings and writing in it during an exam in an academic course in which the students were permitted to bring only a collection of laws without any writing and/or listings whatsoever.
3. During the exam the collection of laws with the listings was taken from the Student however at the end of the exam it was returned to him by the proctor. The Disciplinary Officer noted that the proctors regrettably did not keep the Student's collection of laws and unfortunately did not photocopy the relevant parts which appeared in the collection of laws.
4. During the disciplinary process prior to the hearing before the Disciplinary Officer the Student claimed that he had lost the collection of laws (which as stated was returned to him). And yet during the hearing before the Disciplinary Officer, the Student came with a collection of laws which he claimed was the collection of laws in his possession during the exam. As noted by the Disciplinary Officer, in the collection of laws he presented there was very little writing (only several lines dispersed on 3-4 pages at the most). Most of the writing in the collection of laws that was presented during the hearing was not connected to the course.
5. After hearing the testimony of the Student, the proctor and the course instructor who was involved in the incident at the time, the Disciplinary Officer decided the following:

"During the sessions I closely listened to the versions of the parties and I had the opportunity to interrogate the witnesses. After all this, I can say without doubt, that I favor the version of the Proctor and the Course Instructor over the version of the accused Student. The version of the two – that is the Proctor and the Instructor – whereby they saw with their own eyes during the exam that the Student had prohibited material – is credible in my opinion.I am convinced, beyond reasonable doubt, that the collection of laws that was in his possession during the exam did indeed having writing and entries which in principle, as the Proctor and Instructor testified, constitutes "possession of prohibited material" during an exam as stipulated in clause 3 of the regulations."

Thus the Disciplinary Officer convicted the Student and imposed the following punishment:

- a. Suspension from studies for one semester.
- b. Disqualification of the course.
- c. Conditional suspension from studies for a period of one semester. The condition shall remain valid for two years.

The Appeal

6. The Student appealed the conviction and the severity of the punishment.
7. Regarding the conviction, the Student focused his argument on the fact that the proctor did not follow procedure by not photocopying or confiscating the book brought into the exam. Consequently the proctor caused evidential damage, because if she had photocopied the prohibited material it would have been proven that the book presented by the student to the Disciplinary Officer was indeed the book he brought to the exam. The Student indicated what he perceived as "inconsistencies" in the proctor's statements and "uncertainties" in the statements of the course instructor, and thus asked to prefer his version.
8. Regarding the severity of the punishment, the Student noted acclimation difficulties which he claims he experienced in his first year of studies. Difficulties that we will not present in detail in order to preserve the Student's right to privacy. He argued that these difficulties were more severe than he thought and he had to invest significantly more than others to succeed in his studies. The Student noted also family, economic and occupational circumstances as well as health problems which caused his difficulties in his studies.

The Extent of Intervention of the Appeals Committee

9. As stated in many decisions of the Appeals Committee in the past:
 - a. As a rule, the Appeals Committee must demonstrate restraint in its intervention in the Disciplinary Officer's decisions. This mainly stems from the fact that the Disciplinary Officer is "in charge of disciplinary matters" (clause 1 of the Disciplinary Regulations) and he has the

communal authority to determine and enforce disciplinary policy at the Interdisciplinary Center. As the individual "in charge of disciplinary matters" the Disciplinary Officer is directly exposed to the facts of each case (and in this case he has the authority to interrogate the accused students and witnesses at the hearing), to trends and complaints in regard to the disciplinary field at the Interdisciplinary Center and to requests of enforcing discipline (for instance from the Student Union). Therefore it is the role of the Disciplinary Officer to fortify and enforce disciplinary patterns in accordance with the disciplinary policy of the Interdisciplinary Center, which he believes should be promoted in the framework of his role. Thus, if it is the goal of the Interdisciplinary Center, as a small scale social, humane and educational community, to promote certain behavioral values, it is the role of the Disciplinary Officer to enforce them and we cannot destroy his role as the individual in charge of discipline by exchanging his discretion with our discretion. This is logically obvious and apparent from the fact that the Appeals Committee is not the superior administrator in charge of discipline and from its authority to intervene only in reference to a small number of decisions of the Disciplinary Officers, i.e. those cases in which the decision of actual suspension from the Interdisciplinary Center has been determined and then, only if the student has chosen to appeal.

- b. Nonetheless, there is no doubt that within the quasi-judicial role of the Disciplinary Officer when deciding with reference to the rights of the student it is his duty to act fairly and justly (without prejudice, without arbitrariness, while strictly adhering to natural justice, acting reasonably and in accordance with the authority vested in him). Furthermore, due to the wider composition of the Appeal Committee and its referring only to the punishment of actual suspension which is especially severe, the Committee will remain open to discussion as much as possible while taking into consideration the individual circumstances of the student appealing and delicately balancing this with the goals and image of the Interdisciplinary Center, the goal of the disciplinary hearing at the Interdisciplinary Center and the communal status of the Disciplinary Officer as the authority directly entrusted with disciplinary matters.
- c. We should also note that based on the rulings embedded not only in Israeli law, rare are the cases in which the appellate intervenes in factual findings that were fully determined by the lower court who heard the witnesses. Intervention concerning the credibility of witnesses or concerning the determination of other facts is done only in exceptional cases.

The Hearing before the Appeals Committee

10. During the hearing before us we heard the Student's claims which were presented in an orderly manner by the Student Union Representative, Gal Frankel and the Student added what he requested to add.
11. In respect to the claim concerning the conviction, we did not find cause to intervene in the decision of the Disciplinary Officer, who was the one who heard the three witnesses and resolutely determined that he prefers the testimony of the proctor and the course instructor over

the Student's testimony. As stated, the rule in this matter is non-intervention and we did not find that there were special circumstances that justify deviation from this rule.

12. We also considered the claim about the significance that should be attributed to the proctors not keeping the book (or a photocopy). Firstly we share in the Disciplinary Officer's criticism which he voiced in regard to this matter. There is importance in employees of the IDC also strictly following procedures. In this case the procedures were not well kept and we have taken note of the Complainant's notification that the procedures have been well reviewed at the Examinations Department.
13. Nevertheless, infraction of the procedure in this case cannot rescue the Student from being prosecuted for the offense he committed. There was no claim nor is there reason to believe that the infraction of the procedure in this case was with malice or with the intent to harm the Student. This is a case of an error, or at the most negligence (for which the circumstances were explained by the proctor). Under these circumstances, the appropriate disciplinary result in accordance with the testimony of the witnesses, if suffice for conviction, should be preferred over giving a prize to someone who committed a disciplinary offense only because of a mistake made by an employee of the Center. The Disciplinary Officer chose to base his decision on the testimony before him of the Instructor and of the proctor, which convinced him beyond reasonable doubt. We did not find reason to intervene in his decision.
14. As for the severity of the punishment:

There is no explanation in the Disciplinary Officer's decision concerning the Student's personal situation. Nevertheless, the significance of the Disciplinary Officer's decision concerning the credibility of the witnesses regarding the collection of laws which was presented to him during the hearing and particularly the decision that the Student presented a book which was not the book he had at the exam, should be twofold: First, to uphold the conviction of the offense of which he was convicted; Second, to bring another indictment or regretfully to impose a more severe punishment, for presenting a version of events which was not accepted as true in regard to the collection of laws. The Disciplinary Officer refrained from dealing with the second potential indictment both as a separate offense and as a cause for imposing more severe punishment and thus he was lenient with the Student.

15. In any case, in light of the aforesaid, we did not find the punishment to be exceptional to the point that warrants intervention on the part of the Appeal Committee and thus we are leaving it as is.

Given Today, Thursday, November 21, 2012

Prof. Orit Tykocinski

Dr. Hillel Sommer

Mr. Yarden Ben Yosef